

حجت الاسلام «محمد برمایی» از اهمیت و نقش خانواده‌ها در تربیت فرزندان می‌گوید

برای تربیت نسل دینی به الگویی چون سیدالشهدا (ع) نیازمندیم

● **نفسه خانلری** | وقتی حرف از تربیت نسل حسینی به میان می‌آید، اولین نگاه‌ها به سوی خانواده متمرکز شده و این نهاد، به عنوان مهم‌ترین نهاد در تربیت فرزندان معرفی می‌شود؛ چه بسا که قرن‌هاست از دل همین خانواده‌ها، نسل‌های حسینی بیرون آمده و حافظ نام سیدالشهدا (ع) بوده‌اند. حجت‌الاسلام «محمد برمایی» که یک روحانی جوان با دغدغه خانواده به شمار می‌رود، هم خودش به عنوان نسلی حسینی شناخته می‌شود و هم با فعالیت در عرصه خانواده در پی تحقق نسلی حسینی است. برمایی کارشناس ویژه برنامه «نسل حسینی» بود که در ایام محرم از رسانه ملی پخش شد. با او همراه شده‌ایم تا این نسل را با جزئیات بیشتری بررسی کنیم. او در بخشی از مصاحبه خود می‌گوید: «خود من در دوران نوجوانی، فردی مذهبی به معنای امروزی به حساب نمی‌آمدم، اما خیلی امام حسینی و هیبتی بودم. نکته این است که ما شیعیان حتی اگر به لحاظ تربیت دینی، یک فرد مذهبی هم نباشیم، اما باز هم حسینی هستیم».

جمله به معنای آن است که نگاه به نسل، تنها یک نگاه کمی نیست و باید از یک کیفیت خاص و مرغوب برخوردار باشد.

باتوجه به اهمیت تربیت نسل در مکتب اسلام و تشیع، وجود سیدالشهدا (ع) چگونه می‌تواند چراغ راه قرار بگیرد و پرورش نسلی شایسته با تربیت حسینی را به ارمغان آورد؟

با یک نگاه محققانه به فرایند تربیت دینی مشاهده می‌کنیم که ساختارهای تربیت دینی همه جا از یک ثبات خاص در معیار و اصول برخوردار است و هر زمان که تخطی از اصول صورت گرفته، انحراف و زاویه عمیق در تربیت نسل دینی و تربیت دینی نسل‌ها ایجاد شده است؛ بنابراین می‌توان با حرکت در مسیری که اسلام مشخص کرده، در تربیت درست نسل‌ها قدم برداشت، اما در همین مسیر تربیتی، نکته بسیار جالب و مهم این است که مباحث تربیتی به عنوان دغدغه مهم مکتب عاشورا و سیدالشهدا (ع) مشاهده می‌شود و برای تربیت نسل دینی می‌توان به طور کامل از الگویی همچون سیدالشهدا (ع) بهره برد. قطعاً نسل‌ها برای رفتارها، تصمیم‌ها و جریان‌سازی‌های خود، به الگو و اسطوره نیاز دارند تا مبانی شناختی آن‌ها به مدل رفتاری تبدیل شود؛ بنابراین ما به سیدالشهدا (ع) و مکتب عاشورا نیاز داریم تا به عنوان بزرگ‌ترین و بامعناترین اتفاق تاریخ اسلام بعد از واقعه غدیر بتواند ما را در تربیت نسل یاری رساند. اگر یک نسل بخواهد در راستای تربیت دینی به نوآوری و جریان‌سازی در نسل خودش و نسل‌های آینده برسد، باید از سیدالشهدا (ع) به عنوان یک کشتی نجات بهره برد؛ زیرا داشتن الگو یک نیاز ضروری برای بقای نسل است و قطعاً نسلی که قهرمان

مانسل را میراث‌دار فرهنگ، آیین، تمدن، مذهب و ریشه‌های اجتماعی، سیاسی و اقتصادی جامعه می‌دانیم. اگرچه ممکن است نسل‌ها رویکرد متفاوتی با دوره قبل از خود داشته باشند، اما میراث‌دار نسل‌های قبل از خود هستند؛ بنابراین با آرمان‌ها و باورهایی که از نسل قبل به ارث می‌برند، می‌توانند در کنار آرمان‌های جدید خودشان، برای نسل‌های بعدی ایجاد فرصت کنند و جریان ساز باشند. به واقع نکته بسیار مهم در مورد نسل‌ها، بحث تربیت آن‌ها و حرکت در مسیر تربیت دینی است. این نکته از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است و هر نسلی برای ماندگاری آرمان‌ها و اعتقاداتش باید به شکل خاصی به آن توجه داشته باشد. درست است که در باور یا فرهنگ دینی ما، ازدیاد نسل به لحاظ کمی از اهمیت زیادی برخوردار بوده و به آن نیز بسیار توصیه شده است، اما باید توجه داشته باشیم که در این مکتب، قبل از کمیت، به کیفیت تربیت نسل‌ها اشاره شده و از همان ابتدایی‌ترین روزهای بعثت پیامبر (ص) دغدغه اسلام به عنوان یک مکتب تربیتی، پرورش شایسته نسل بوده است. روزی شخصی از پیامبر در مورد ازدواج و جرایبی آن می‌پرسند که پیامبر در پاسخ می‌فرماید: «یک مؤمن باید ازدواج کند تا شاید فرزندی از فرزندان او کلمه لا اله الا الله را در زمین بگستراند». این

تربیت نسل حسینی قطعاً یکی از مهم‌ترین اهداف و آمال خانواده‌هایی است که ارادت خاصی به سیدالشهدا (ع) دارند، اما واقعاً منظور از نسل حسینی چیست و تربیت نسل دینی و حسینی را چقدر مهم می‌دانید؟

